Ο ΦΘΟΝΟΣ ΤΗΣ ΠΕΝΘΕΡΑΣ. (1)

Θωρεῖς ἐκεῖνο τὸ βουνὸ ποῦναι ψιλὸ καὶ μέγα
Απόκει κατεβάζανε τῆς ὀρφανούλας γάμον.
Μὲ τετρακόσια διόργανα μὲ χίλιους συμπεθέρους
Καὶ οἱ συμπέθεροι ὁλόρουχοι κι' ὅλοι καβαλαρέοι
Κ' ἡ νύμφη στὰ μεταξωτὰ, γαμβρὸς στὰ βελουδένια
Στὴν στράταν ποῦ πηγαίνανε, στὸ σπῆτι ποῦ ἐσιμῶσαν
Τοὺς δέχθη ἡ μάνα τοῦ Γαμβροῦ κ' ἡ πενθερὰ τῆς νύμφης.
Ομορφ' εἶναι ἡ γυναῖκά σου, ὄμορφ' εἶν' ἡ κυρά σου.
Καλήτερη ἀπὸ σένανε κ' ἀπὸ τὴν ἀδελφήν σου.
Μάγειρα ποῦ μαγείρευσες πολλὰ φαγιὰ τοῦ γάμου
Μαγείρευσε τῆς νύμφης μας τριῶν φιδιῶν κεφάλια
Τῆς ὄχενδρας καὶ τῆς ὀχιᾶς καὶ τῆς μονομερίδας.
Απλωσε νύμφη μου, ἄπλωσε σὲ τοῦτα τὰ ψαράκια
Απλόνει μιὰ, ἁπλόνει δυὸ, τὴν τρίτη φαρμακώθη.
Κάμε Κυρὰ καὶ Πενθερὰ γιὰ μιὰ στάλα νεράκι.
Εψήθηκε τ' ἀχεῖλί μου ἀπὸ τ' ἀψὺ φαρμάκι
Νύμφη νερὸ δὲν ἤφερες καὶ ἡ ξέστα ποῦ νὰ τό βρῆ.
Σύρε στὸν Κὺρ τὸν πενθερὸ κ' ἂν τόχῃ σοῦ τὸ δίνει
Κ' ἂν τ' ὄχῃ δὲν σοῦ τὸ κρατεῖ καὶ δὲν σοῦ τὸ στερίζει.
Κάμε Κυρὲ καὶ Πενθερὲ γιὰ μιὰ στάλα νεράκι
Κ' ἐψήθηκε τ' ἀχεῖλί μου ἀπὸ τ' ἀψὺ φαρμάκι
Νύμφη νερὸ δὲν ἤφερες καὶ ἡ ξέστα ποῦ νὰ τό βρῆ.
Σύρε εἰς τὴν συγγένισσα κ' ἂν ἔχῃ σοῦ τὸ δίδει.
Κάμε κυρὰ συγγένισσα γιὰ μιὰ στάλα νεράκι.
Νύμφη νερὸ δὲν ἔφερες κ' ἡ ξέστα ποῦ νὰ τό βρῆ.
Σύρε κ' εἰς τὸ τεράκι σου κ' ἂν ἔχῃ σοῦ τὸ δίνει.
Κάμε τεράκι μου γλυκὸ κάμε γιὰ τὴ ψυχή σου.
Κ' ἐψήθηκε τ' ἀχείλι μου ἀπὸ τ' ἀψὺ φαρμάκι.

(1) Καθ' ὑπαγόρευσιν Κόρης τινὸς εἰς τὸ Χωρίον τῆς Επισκέψεως.

Χρυσὸ σταμνάκι ἅρπαξε στὴ βρύση κατεβαίνει.
Οσον νὰ πήῃ, ὅσον νὰ ἴδῃ τὴν βρίσκῃ ἀποθαμμένη
Χρυσὸ μαχαῖρι εὔγαλε ἀπ' ἀργυρὸ θηκάρι
Στοὺς οὐρανοὺς τὸ ἔδειξε καὶ στὴν καρδιά του βρέθη.
Κ' ἐκεῖ ποῦ θάψανε τὸν νιὸ ἐβγῆκε κυπαρίσι
Κ' ἐκεῖ ποῦ θάψανε τὴν νιὰ ἐβγῆκε καλαμιῶνας
Αντικοτάει ὁ καλαμιὸς φιλάει τὸ κυπαρίσι
Γιὰ δέστα τὰ βαρυόμοιρα τὰ παραπονεμένα
Ποῦ δὲν φιλιῶνται ζωντανὰ, φιλιῶνται ἀποθαμμένα.